

der hvad der kan læres af moderniseringer andre steder, og så nævnes der nogle andre kongehuse.

Men altså, at det skulle være regeringen, der skulle bringe kongehuset i overensstemmelse med det 21. århundrede! Ærligt talt, svaret må være: Det kan kongehuset godt selv finde ud af. Det har kongehuset vist, at det selv kan finde ud af.

Jeg blev lidt inspireret af at høre hr. Frank Aaens store historiske interesse for momsloven. Nu er jeg ikke klar over, om Enhedslisten overhovedet har noget kendskab til folkestyrets historie, om det overhovedet interesserer, men jeg vil godt repetere et par ting.

Det var monarkiet, der forberedte folkestyrets indførelse. Det var Christian VIII, som så ikke nåede det, men videregav beskeden til sin søn, Frederik VII, der så indkaldte kloge mennesker til at forberede en ny forfatning.

Og hvad mange har fuldkommen overset, så fejrer vi altså den 24. juli i år 100-året for parlamentarismens indførelse. Det var ikke noget, Folketinget selv kunne gennemføre, for Højreregeringen, som ikke var i pagt med Folketinget, blev jo siddende. Næh, det var kongen, der indførte parlamentarismen ved den 24. juli 1901 at udnævne en Venstreregering, en regering, der var i pagt med Folketingets flertal. Og siden har vi haft parlamentarismen som styreform.

Det er nok værd at minde om, når Enhedslisten altså mener, at det danske monarki er ude af trit med tiden.

Vi har i Venstre naturligvis den holdning, som også statsministeren har givet udtryk for, at vi har et velfungerende monarki. Vi har et monarki, som er et folkeligt samlingspunkt, som er et folkeligt holdepunkt. Vi har et kongehus, som er vældig respekteret ikke bare herhjemme, men også ude omkring, og som repræsenterer Danmark på fornem vis, når de foretager rejser i udlandet.

Vi synes i Venstre, at kongehuset selv har formået at forene den fortid, den historie, der skal være i et kongehus, med nutiden, og at holdningerne i kongehuset peger ind i fremtiden. Kongehuset behøver ikke nogen vejledning fra regering eller Folketing. Det kongelige hus' medlemmer kan godt selv finde ud af at passe deres arbejde.

I det omfang, Folketinget skal lovgive om rammerne for monarkiets virke, så er det selvfølgelig helt naturligt, at man følger op på de aktuelle debatter, vi har haft herinde om lovkvali-

tet og om retssikkerhed. Og det er det, vi netop har diskuteret i forbindelse med statsministerens lovforslag. Vi opfatter netop det lovforslag som et skridt for at komme i overensstemmelse med den holdning, jeg før nævnte, om lovkvalitet og retssikkerhed.

Venstres svar er altså, at vi ikke har noget ønske om at ændre på monarkiet, og vi har heller ikke noget ønske om, når der kommer en grundlovsændring, overhovedet at ændre på monarkiets stilling.

Med hensyn til Enhedslistens – undskyld, jeg siger det – meget lidt kongelige fnidder, så har vi det med den kongelige familie som med alle danske familier den grundholdning, at statsmagten skal blande sig mindst muligt.

Gitte Seeberg (KF):

I Det Konservative Folkeparti synes vi også, at den forespørgsel, som Enhedslisten har rejst til statsministeren, er inderlig overflødig.

Vi har allerede behandlet regeringens lovforslag under forrige punkt på dagsordenen, lovforslag nr. L 223, og med det lovforslag lægger man op til at præcisere nogle ting, der allerede har været gældende i forvejen.

Vi har i Det Konservative Folkeparti ikke noget ønske om at ændre på gældende lovgivning eller andre ting, som vedrører kongehuset. Det sagde jeg under mit tidligere ordførerindlæg, og det er der ingen grund til at gentage her.

Vi har, som både statsministeren og Venstres ordfører var inde på, et velfungerende demokrati og et kongehus, hvorom der står stor respekt.

Men andre ord: Vi har intet behov for at følge Enhedslisten i deres ønske om en forespørgsel og selvfølgelig heller ikke det forslag, som Enhedslisten har fremsat til vedtagelse, så det afviser vi herved.

Aage Frandsen (SF):

Monarkiet er i udpræget grad utidssvarende. Det er en anakronisme. Det hører ikke hjemme i et demokrati, som bygger på folks selvbestemmelsesret, som også bygger på princippet om, at ingen skal være født med bestemte privilegier. Det er et levn fra enevælden. Derfor burde man selvfølgelig afskaffe monarkiet og indføre republikansk styreform.

Når det alligevel er sådan, at der er et stort flertal, og det er der, for at bevare monarkiet, så hænger det givetvis sammen med, hvis vi ser bort fra Christian X i 1920 under påskekrisen, at ingen monarker i Danmark efter parlamentarismen